

Hristos a Înviat ! Bucurați-vă !

Atunci când trenul vieții omenеști, care alerga pe șinele morții, și-a schimbat dintr-odată direcția spre nemurire, totul s-a schimbat. Întorsătură nemaivăzută! Prin a Sa Înviere, Domnul ne-a scos din iad și ne-a înălțat în Rai. A smuls din moarte neamul omenesc și l-a înălțat la nemurire. Din nimicnicie, din neffință, Domnul a adus ființa omenescă la Viața veșnică. L-a smuls pe om de la diavol și l-a pus în brațele lui Dumnezeu. Acesta este Paștele! Aceasta este Învierea! Cu adevărat cea mai mare revoluție din toate lumile. Singura revoluție desăvârșită și împlinită – căci ce se dăruiește omului prin ea? Viața veșnică! ... „Iată ziua pe care a făcut-o Domnul!” (Ps.117,24) – se cântă astăzi. Și cine a făcut până acum zilele oamenilor? Cine a creat zilele vieții tale și ale mele, ale fiecărui om – cine? Moartea! Moartea a făcut zilele tale și ale mele și prin păcat ne-a aruncat în brațele diavolului, iar diavolul ne-a aruncat în iad. Păcatul, moartea, diavolul – iată creatorii zilelor noastre, iată soarele negru în noaptea cumplită a păcatelor și a morții în care a petrecut neamul omenesc până la venirea Domnului Hristos. Ce au făcut oamenii până la Domnul Hristos? Au ridicat statui. Cui? Morții și diavolului! Căci orice păcat este o statuie pe care omul o ridică diavolului... Aceste statui le-au înălțat [...] cu păcatele lor. Lumea cea plină de idoli, lumea plină de dumnezei mincinoși. Ele toate l-au făcut pe om să se mintă prin păcat, prin patimi păcătoase. Aceasta caută omul și astăzi, după Învierea Domnului Hristos, atunci când nu vrea să-I urmeze Lui. Și astăzi, prin păcatele sale, el înalță statui diavolului, creează idoli de toate felurile, dumnezei mincinoși cărora li se închină. Câți oameni nu se închină astăzi dumnezeilor mincinoși? Câți oameni nu sunt astăzi nesimțitori înaintea Domnului Hristos Celui înviat? Oamenii ridică neconținut statui diavolului, oamenii își duc mereu viața printre dumnezei mincinoși dacă nu cred în Domnul Iisus Cel înviat. Această lume fără Hristos – ce este ea? Ținut al morții? Un imens mormânt! Și l-au pus în el pe om [...]. Asta este lumea fără Domnul Hristos! Însă împreună cu El, cu Mântuitorul, această lume devine înviere, devine răsadnița nemuririi, devine primăvară înmiresmată a veșniciei. Aceasta a făcut-o Învierea Domnului Hristos. Și noi, creștinii, ce suntem, cine suntem noi? Noi suntem morți care am ieșit din morminte, am înviat din morminte și viețuim în această lume. Ce a făcut Domnul Hristos cu noi prin Învierea Sa? Ce a dăruit neamului omenesc biruind pe cel mai mare dușman al nostru, moartea și diavolul și păcatul? Ce ne-a dăruit Domnul Hristos? Ne-a dăruit Viață, Viață fără de moarte, Viață veșnică, în care moartea nu mai poate să între, în care diavolul nu mai poate face rău, în care nici un păcat nu poate vătăma. Domnul a preschimbat fiecare ființă omenescă într-o făptură nemuritoare. Noi, creștinii, trăim în această lume ca niște morți înviați. Ce este Sfântul Botez, prin care Îl urmăm pe Hristos? Sfântul Botez nu este nimic altceva [...] decât îngropare împreună cu Domnul Hristos și înviere împreună cu El (Romani 6, 3-4). Și noi, prin botez, ne îngropăm împreună cu Hristos, precum se spune în minunatele cântări ale Canonului Învierii: „Jeri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase; astăzi mă ridic împreună cu Tine, Cel ce ai înviat” [...] Da, înviez împreună cu Tine, Doamne! Acesta este creștinul. Creștinul este omul care a înviat împreună cu Domnul Hristos și astfel trăiește în această lume: ca un mort care a ieșit din mormânt, a biruit toate morțile și trece prin această viață ca un nemuritor pe care nici un fel de moarte nu-l mai poate vătăma. În această lume, nimic nu este veșnic afară de ceea ce nu moare, afară de ceea ce este mai tare decât moartea – și acesta este Domnul Hristos și tot ceea ce este de la El și întru El. Acesta niciodată nu moare, acesta este Noul Veșnic. Noul Veșnic și pentru mine și pentru tine și pentru fiecare om, căci această putere dumnezeiască de a învia a dăruit-o Domnul, omului.[...] Și noi [creștinii] ne distingem de ceilalți oameni prin aceea că noi credem în Învierea lui Hristos și în învierea noastră proprie. Și noi, creștinii de astăzi, creștinii veacului al douăzecilea, deși suntem slăbănogi și schilozi, mărturisim, împreună cu Sfinții Apostoli un singur adevăr. Ce fel de mărturisire? Mărturisim pe Domnul Cel Înviat! Domnul a înviat, omul a înviat! Aceasta este mărturisirea noastră. În această lume, noi, fiecare dintre noi ca și creștin, propovăduim neîncetat un singur lucru, mărturisim același lucru: pe Domnul Înviat și pe noi înșine înviați. Și viețuiești în această lume ca un mort înviat, care a biruit moartea, a biruit toate morțile, și astăzi, și mâine, și în vecii vecilor. Prin cine? Prin Domnul Iisus Hristos Cel înviat. Hristos a înviat! Adevărat a înviat!”

(din: Cuv.Iustin de Celie, Cuvinte despre veșnicie, Ed.Egumenita, 2013)

Atunci când ne dăruim celorlalți și pentru ceilalți prin iubire, devenim cu adevărat umani. Această compasiune biruie asupra morții. Ea este iubirea mai puternică decât moartea. Murind Lui Însuși pe Cruce, Hristos a omorât moartea. De aceea, întreaga experiență a iertării se identifică în grade diferite cu o experiență a învierii. Simțirea spirituală a legăturii cu Hristos este o experiență a comuniunii noastre cu Hristos Cel înviat, prin care avem o pregustare a învierii. Când îl iert pe celălalt, când sunt iertat, înaintez spre înviere.

Părintele Dumitru Stăniloae

Săptămâna Luminată - Săptămâna care urmează praznicului Învierii Domnului este numită Săptămâna Luminată. În vechime, **Botezul era săvârșit în noaptea de Paști** (de aici și cântarea dinaintea de Apostol: **"Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat"**). **Cei botezați erau numiți "luminați" și purtau haine albe** în toată săptămâna de după Paști. De la Lumina adusă de Învierea lui Hristos, dar și de la purtarea hainelor albe, această săptămâna a primit numele de Săptămâna Luminată. Dacă privim mai profund, putem mărturisi că **în această perioadă toate s-au umplut de lumina sfântă a Învierii Domnului**. Să ne amintim că în noaptea Sfințelor Paști, se sting în biserică toate luminile. Numai candela de pe Sfânta Masă din Sfântul Altar rămâne aprinsă. **Spațiul întunecos este chipul morții și al iadului** în care a coborât Hristos cu sufletul Său. **Candela aprinsă de pe Sfânta Masă este sufletul viu și îndumnezeit al Mântuitorului coborât la iad.**

Preotul adresează chemarea **"Veniți să primiți lumină!"** tuturor. Pe toți ne cheamă să facem trecerea de la întunericul morții, la lumina vieții veșnice. Iar această trecere este exprimată prin **aprirea tuturor lumânărilor de la o singură lumânare**. De aceea Biserica vestește de Sfințele Paști: **"Acum toate s-au umplut de lumină: cerul și pământul și cele de sub pământ"**. Iată de ce Biserica numește această săptămână ca fiind Săptămâna Luminată. Ea **ne cheamă să purtăm în noi lumina Învierii lui Hristos și în această lumină să ne îmbrățișăm unul pe altul și să zicem „fraților”, și celor ce ne urăsc pe noi.**

Rânduiele speciale în Săptămâna Luminată

În Săptămâna Luminată, **zilele de miercuri și vineri sunt zile cu "harti"**. Biserica ne oferă dezlegare la mâncărurile de dulce datorită Învierii Domnului. Conform Tipicului Sf.Sava, miercurea și vinerea, în perioada cuprinsă între Învierea Domnului și Duminică Tuturor Sfinților (prima după Rusalii), avem "dezlegare la peste".

De la Învierea Domnului și **până la Rusalii, nu se fac metanii, ci doar închinăciuni.**

Până la Înălțarea Domnului se cânta Axionul : **"Îngerul a strigat ..."**, iar creștinii se salută cu cuvintele: **"Hristos a înviat!"**

În Săptămâna Luminată **nu se citește Psaltirea.**

Până la Înălțare se recomandă **citirea Acatistului Sfintei Învieri.**

În această săptămâna **nu se fac parastase**. Începând cu Floriile, Biserica nu mai face slujbe speciale pentru cei adormiți. Aceste slujbe sunt reluate după Duminică Tomii. Acest lucru nu înseamnă că ei sunt dați uitării. **Biserica îi pomeneste pe aceștia în cadrul oricărei Sfinte Liturghii.** Chiar și în Săptămâna Pătimirilor cei adormiți sunt pomeniți în cadrul Liturghiei din Joia cea Mare, apoi de praznicul Învierii și la orice Sfânta Liturghie de după Sfințele Paști.

Martți, în Săptămâna Luminată, au loc uscarea și sfărâmarea Sfântului Agneț, sfințit în cadrul Liturghiei din Sfânta și Marea Joi. După ce este sfărâmat, este așezat într-un chivot pe Sfânta Masă din Altar. Acest Agneț este folosit de-a lungul întregului an pentru împărtășirea bolnavilor sau a celor care nu pot merge la biserică din motive bine întemeiate.

În **vinerea din Săptămâna Luminată, de Izvorul Tămăduirii**, după otpustul Sfintei Liturghii se săvârșește slujba sfințirii celei mici a apei. **Hristos a Înviat !**
(Adrian Cocoșilă – crestinortodox.ro)

Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre !

„Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase și Sfântă Învierea Ta o laudăm și o slăvim.”
(Marian Dumitru - www.doxologia.ro)

Imnul “Învierea lui Hristos” este scris de Sf.Ioan Damaschin și se cântă atât în timpul slujbei Utreniei Sfințelor Paști, cât și a Utreniei din duminici. **Utrenia ne aduce aminte de Pătimirile** îndurate de Mântuitorul de la miezul nopții, până la ziuă. Înainte de citirea Psalmului 50, preotul scoate Sfânta Evanghelie în mijlocul Bisericii, se închină și o sărută, după care intră în Altar, în acest timp cântându-se la strană imnul **„Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus ...”.**

„Învierea lui Hristos” este cântarea de bucurie a Bisericii deoarece, din nemăsurată iubire pentru omul cel căzut, Tatăl Ceresc Îl trimite pe Iisus, Fiul Unic al Tatălui, să Se jertfească pe Cruce, pe Golgota. **Răstignindu-Se pe Cruce, a răstignit pe ea și păcatele lumii. Învierea Sa reprezintă, așadar, biruința iubirii Lui smerite asupra păcatului, iadului și a morții.**

Prin Cruce a venit bucuria în lume, iar legătura dintre Cruce și Înviere reprezintă fundamentul întregii spiritualități ortodoxe, liturgice și filocalice, pentru că Ortodoxia este, în același timp, **Biserica pocăinței, a postului, dar și a bucuriei.** De asemenea, acest imn celebrează liturgic prezența teologică a evenimentelor mântuitoare, culminând cu Învierea Mântuitorului din morți în viața Bisericii. Astfel, credincioșii cântă: „Învierea lui Hristos văzând”, ceea ce arată deopotrivă actualitatea și realitatea Învierii în viața credincioșilor, dar și intrarea Bisericii întregi în iubirea cea veșnică a Sfintei Treimi, prin slujirea liturgică.

Programul săptămânii 1 mai – 8 mai 2016

	Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	1 mai	0 - 4	- Utrenia și LITURGHIA SFINTELOR PASTI
Duminică	1 mai	8 - 12	- Vecernia Paștilor („A doua Înviere”)
Luni	2 mai	8 - 12	- Sf.Liturghie (Sf.Paști) – Pr.Dragoș
Martți	3 mai	8 - 12	- Sf.Liturghie (Uscarea Sf.Paști) – Pr.Dragoș
Miercuri	4 mai		- Program administrative (zi liberă)
Joi	5 mai	17 – 19	- Vecernia Izvorului Tămăduirii – Pr.Dragoș
Vineri	6 mai	8 - 12	- Sf.Liturghie (Izvorul Tămăduirii) și Sfințirea mică a apei – Pr.Dragoș
Vineri	6 mai	17 – 18	- Acatistul Învierii – Pr.Dragoș
Sâmbătă	7 mai	17 – 18	- Vecernia Duminicii a II-a după Paști – Pr.Ticu
Duminică	8 mai	8 - 12	- Sf.Liturghie (Sf.Apostol Toma) – Pr.Ticu